

CESTA K VĚČNÉ SPÁSE

č. 679 - Seděl Bartoloměj pode fíkem

O sv. Bartoloměji, apoštolu a mučedníku
24. srpna

Text: Jakub Pavelka

Nápěv a harmonizace: Jan Bádál

1. Se - děl Bar - to - lo - měj po - de fí - kem,
2. Nech - ce Bar - to - lo - měj u - vě - ři - ti,
3. Při - vi - nul se k Pá - nu s ce - lou du - ší,
4. A když Kris - tus se - sla Du - cha své - ho
5. In - di - i když po - křtil, A - rá - bi - i

hlu - bo - ce jsa v se - be za - du - mán, když již spra - ved - li - vých
ač se srd - ce moc - ně zach - ví - vá; "Z Na - za - re - ta že má
pla - na vě - rou, lás - kou, na - dě - jí, kvě - ty, jichž mráz smr - ti
a - poš - to - lům s ne - bes vý - ši - ny, a když pos - léz v svě - ta
e - van - ge - li - um když zvěs - to - val, v pře - ta - je - mnou za - šel

do - jat vzly - kem, Spa - si - te - le svě - tu se - slal Pán;
spá - sa vzjí - ti?" o - táz - ka mu zní z úst han - li - vá.
ne - po - ru - ší, jež se v sa - dě ne - bes zas - kvě - jí;
veš - ke - ré - ho ro - ze - šli se v dál - né kon - či - ny,
Ar - me - ni - i, a - by na ces - tu ji spá - sy zval,

tu mu pří - tel Fi - lip o - zna - mu - je:
Když však vi - děl sám a sly - šel Pá - na,
pro ně stal se je - ho a - poš - to - lem,
Bar - to - lo - měj dál a dá - le spě - je,
dce - ři krá - lo - vě tam vrá - til zdra - ví,

"Vy - ku - pi - tel při - šel, Je - žíš slu - je!"
pou - ta po - chyb by - la ro - zer - vá - na.
pro ně zhr - dl roz - ko - ší i bo - lem.
sí - mě Pá - ně pře - hor - li - vě se - je.
du - šem sky - tl zá - klad věč - né slá - vy.

- 6.** Bylať dcera Polimia krále ďábla mocí krutě sklíčena. S královnou král lkají nad ní v žale, ana trápí dcera milená; řetězy, v něž dceru upoutali, v srdce se jim ostře zařezaly.
- 7.** Marně slibovali hojné dary, marny byly všechny pokusy, marny léky, zaklínání, čáry; ďábel jejich dceru udusí. Bartoloměj zvěst tu truchlou slyšel, pomoc svoji nabídnout jim přišel.
- 8.** "Jménem Krista, Pána vzkříšeného, z moci zlé tvou dceru vybavím, uvěříš-li se svým lidem v něho, na věky i duše uzdravím, neboť otevírá k nebi cestu v jeho jméně čistá vlna křestu."
- 9.** Svoluje král, matka blahem plesá, v modlitbu se hříží apoštol, s dívky pouto děsné rázem klesá, jásot zní, kde srdce jímal bol, ochotně král v Jezu Krista věří, jenž dal zdraví milované dceři.
- 10.** Bartoloměj pravdy svaté hlásá, cestu ctností lidu zvěstuje, nad níž jasným sluncem vchází spása, lásku k dobru v mysl vštěpuje, celý národ obrozený učí, spěti Kristu Pánu do náručí.
- 11.** Arménové rádi přijímají slova jeho s vroucím jásotem, víru v Krista slovem vyznávají, osvědčují zbožným životem, Hospodina velebí a chválí za to, z poroby že hříchu vstali.
- 12.** Ale hněvem, nenávisť plane Astyages, Polimiův brat, pole apoštolem pěstované chtěl by rázem navždy rozervat, pohanskými knězi divě vznícen vrhá křesťany v muk krutý jícen.
- 13.** Apoštola vrci do vězení, pruty šlehat dal a krutě dřít; když i v mukách kázal bez umdlení, na kříž hlavou dolů pověsit. Bartoloměj ve hrozně tu muce duši vydál v Pána svého ruce.
- 14.** Za život, jenž trvá v světě krátce, za Tebe jež, Pane, věnoval, za vše, pro Tebe jež konal, práce, Tys mu život věčný daroval, s Tebou nyní žije v slávě věčné, Tebe vroucně chválí v písni věčné.
- 15.** Dej nám síly, Pane dobrotivý, bychom jak on k Tobě přilnuli, u víře, již hlásal, byli živi, láskou vroucí k Tobě planuli, v žalu, štěstí věrni byli Tobě, s Tebou zaskvěli se v nebes zdobě.